

TROJICE

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží
a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. (2K 13,13)

586

Ve - lebmež dne-šní den Bo - ha jed - no - ho,
Ot - ce, Sy - na i Du - cha sva - té - ho,
neb jsme jmé - nem je - ho křtě - ni,
za lid je - mu po - svě - ce - ni.
Rce - mež: Ty jsi Bůh náš,
kte - rýž na vě - ky zů - stá - váš.

τ: Jan Augusta, Piesně chval Božských, 1561

μ: nápěv antifony *Gloria tibi, Trinitas* / Piesně chval Božských, 1561

587

1. Ó Svět - lo, Tro - ji - ce sva - tá,
 tys jed - na bož - ská pod - sta - ta,
 svou nás o - svě - cuj ja - sno - stí,
 o - de - jmi vnitř - ní tem - no - stí.

2. V světle nepřístupitelném / jsi, v místě nestižitelném, /
 světlem víry dej se znáti, / srdcem celým milovati.

3. Ó mocný, moudrý i dobrý, / k sdílnosti v dobrém všem
 štědrý, / naši mdlobu, hloupost, zlost znáš / i lítost v tom
 nad námi máš.

4. Trojí v osobách, jeden Bůh, / z nebe viděl jsi náš
 neduh / a ráčil ses ohlásiti / a z milosti nás spasiti.

5. Ukázals osob rozdílnost, / však božskou jedinou
 bytost / v stvoření a vykoupení / i ve vnitřním obnovení.

6. Toto tvoje trojí dílo / hříšnému se přiblížilo /
 člověku k jeho spasení, / by v něm neslo tvé znamení.

7. Neboť nižádné stvoření / člověku v tom rovno není, /
 že k obrazu stvořen tvému, / a tak k životu věčnému.

8. Kdyby zůstal v nevinnosti, / přišel by k nesmrtelnosti, /
 na duchu těž i na těle / život z tebe měl by cele.

9. Ale ty, všemohoucí sám / a v moudrosti, v dobrotě
 znám, / způsobils to v své milosti, / aby zas ožil k věčnosti

10. a pro Pána Jezu Krista / v svatém došel nebi místa, /
když má skrz Ducha svatého / obraz stvoření nového.

11. Budiž Bohu Otcí chvála / i Synu jeho buď dána /
i také Duchu svatému, / Pánu Bohu jedinému.

†: hymnus *O lux beata Trinitas* / Lukáš Pražský, Písně chval Božských, 1541 /
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 m: *Salvator iam illuxit* /
Graduál Martina Bakaláře z Vyskytné, 1512 / Písně chval Božských, 1541

588

1. Ho - spo - din, Pán Bůh sva - tý
ne - ob - sá - hlé pod - sta - ty,
bu - diž od nás ve - le - ben,
v třech o - so - bách Bůh je - den.

2. Stvořiteli nebeských / věcí, všech také zemských, /
poslals k nám Syna svého / k spáse lidu hříšného.

3. Nevýstižná Moudrosti, / Synu Boží z výsosti, /
draze jsi nás vykoupil, / všechny hříchy krví smyl.

4. Přemocný Duchu svatý, / v srdce vírou přijatý, /
vzbuď v nás lásku srdečnou, / dej v Kristu účast věčnou.

5. Slaven buď jediný Bůh, / Otec, Syn i svatý Duch, /
Stvořitel, Vykupitel, / doufajících Těšitel.

†: Písně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: *Pacis hec sunt munera* / Kodex Franus, 1505

589

1. Buď slá - va Bo - hu, chvá - la Ot - ci,
kte - rý stvo - řil ze - mi
a vlás - ce své dal člo - vě - ku svět
s da - ry — je - ho vše - mi.
On ke svo - bo - dě při - vá - dí svůj
vy - vo - le - ný lid,
ať chvá - ly za - zní, ne - chceme už
ji - ných — bo - hů mít.

2. Buď sláva Bohu, chvála Synu, pozdrav svého Krále, /
na kříži trpěl, zvítězil, je mezi námi stále. / Zná bídu naši,
smutek náš – to všechno prožil sám, / ať chvály zazní,
nade všemi pány on je Pán.

3. Buď sláva Bohu, chvála Duchu – to on sílu dává, /
kde působí, tam veliká se v lidech změna stává. /
Kde smutek byl a beznaděj, tam vzhází nový den, /
ať chvály zazní, svatý Duch buď od nás veleben.

4. Buď sláva Bohu, chvály naše ať zní každé ráno, /
co k životu je potřebné, to vše nám bylo dáno. / Ať naše
srdce naplní se láskou, radostí / a píseň chvály zazní Bohu
s pravou vděčností.

τ: Jan Balcar, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
м: Sběrka skladeb pro klávesový nástroj, [1800/10] /
Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

*Svatý Bože, stvořil jsi nás,
v Ježíši Kristu se s námi setkáváš
a skrze Ducha svatého nás voláš.
Před tebou se skláníme a vyznáváme:
V tobě je všechna sláva.
Tobě, Otci, Synu i svatému Duchu,
buď čest a chvála na věky.*

z luterské liturgie

590

1. Sva-tý, sva-tý, sva - tý, Pán Bůh všemohou - cí!

On buď naší pí - sní stá - le slavně zvy - šován!

Budiž Bo - hu Ot - ci česť i chvála vrou - cí,

jenž s Duchem, Sy - nem jeden Bůh a Pán.

2. Svatý, svatý, svatý, před tebou se sklání / všichni tvoji
věrní v slávě, tam, kde trůn svůj máš. / S andělskými sbory
ctí tě bez přestání, / jenž věčně tentýž v lásce zůstáváš.

3. Svatý, svatý, svatý, nám však blízký stále, / ač nám naše
hříchy brání uzříť slávu tvou. / Kdo je rovný tobě? Vládněš
dokonale / v síle své lásky zemí veškerou.

4. Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh všemohoucí! / Jménu tvému
zde i v nebi slavně dík buď vzdán! / Budiž Bohu Otcí česť
i chvála vroucí, / jenž s Duchem, Synem jeden Bůh a Pán.

ř: Reginald Heber, Hymns, 1827 / Jindřich Halama

м: John Bacchus Dykes, Hymns Ancient and Modern, 1861 /
Zpěvník evangelické Bratrské církve, 1908 / 2018

